

[Helge Mortensen]

vigtig og måske det vigtigste. Jeg bemærkede, at kulturministeren sagde, at medarbejderne og deres organisationer har været inddraget i overensstemmelse med samarbejdscirkulærer og -aftaler. Efter vores opfattelse er det ikke nok. Jeg tvivler ikke på, at postvæsenet og ledelsen overholder cirkulærer og aftaler, men problemet er i højere grad, hvordan man bruger disse samarbejdsinstitutioner til virkelig at kunne foretage en modernisering, en strukturændring. Man kan sagtens få det minimale udbytte ud af det, hvis man betragter disse regler som noget formelt, lytter, nikker og siger: Vi har hørt, hvad I har at sige, og derefter tager de beslutninger, som man faktisk selv finder bør gennemføres.

Den optimale udnyttelse af samarbejdssituationen er den, hvor man udnytter de ressourcer, der er hos medarbejderne, til ikke blot at få accept for de ændringer, som sker, men også at få de bedst mulige udviklinger, de bedst mulige beslutninger, den bedst mulige rationalisering ud af det. Det er vores indtryk, at der under samarbejdscirkulæret og teknologiaftalen er langt flere muligheder, som står uudnyttede både i det enkelte projekt og mere generelt for moderniseringsplanerne ved Post- og Telegrafvæsenet.

Nu er den gule lampe begyndt at lyse, og dermed er min tid begrænset. Jeg vil alligevel henviser til en artikel i Post- og Girotidende i februar, hvor man beskæftiger sig med systemer vedrørende postens økonomistyring. Det er et eklatant eksempel på, hvordan en teknologi ikke kan og ikke bør indføres, hvis der ikke er en ordentlig forberedelse og en ordentlig accept.

Punkt for punkt i denne artikel kan vi se, at medarbejderne ikke har haft chance for at præge systemet. Medarbejderne skal nu forsøge at få et halvfærdigt system op at stå. Uddannelsen var på forhånd dømt til fiasko. Den var sat i gang, allerede inden programmet var færdigt. Da programmet begyndte at køre, var hverken blanketter eller skærbilleder eller andre forudsætninger klar til at kunne køre. Artiklen slutter med, at det er et mirakel, hvis postvæsenet får sit nye system til at fungere.

Vi er bange for, at det ikke er det eneste eksempel. Efter at jeg har læst denne artikel, opfatter jeg det sådan, at der på den ene side står en organisation og et personale, som både kan og vil bidrage til organisationsudvikling og til tek-

nologiudvikling, men ikke får den reelle mulighed for at gøre det. På den anden side er der en mere autoritær og meget centralistisk beslutningsproces. Derfor vil jeg benytte lejligheden til at henvise til den dagsorden, som Folketinget vedtog den 10. maj 1984 efter en debat om regeringens moderniseringsbestræbelser. I denne dagsorden har Folketinget opfordret regeringen til at give de ansatte i staten mulighed for at være medbestemmende ved moderniseringsprogrammets tilrettelæggelse og udførelse gennem drøftelser med de forhandlingsberettigede organisationer i alle statens samarbejdsudvalg, hvor regeringen fremlægger de nødvendige oplysninger osv. Jeg tror, at denne dagsorden har appel både til tiden og til Post- og Telegrafvæsenet og til kulturministeren.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg synes, det er rimeligt at takke for, at denne forespørgsel er rejst, idet ministeren og vi nu har mulighed for at beskrive de resultater, der er opnået som led i regeringens moderniseringsprogram, og de ønsker og mål for regeringen, som faktisk er opfyldt – for en stor del til punkt og prikke. Der resterer stadig nogle liberaliseringer på teleområdet, men det har vist sig at være velfungerende ting, der er blevet udrettet.

P & T er jo i virkeligheden hjertet i den meste offentlige virksomhed. Det er et område, de fleste danskere har forbindelse til hver dag. Det er noget, der bare skal fungere såvel praktisk og teknisk som økonomisk. Det gør det også nu, og der er oven i købet, som der er blevet gjort opmærksom på, mange penge i overskud.

Jeg synes, det er et godt motto, ministeren nævner: at man tilgodeser kundernes behov for billige og tidssvarende tjenesteydelser af høj kvalitet. Det er altid sådan, at man hører mest om det, når noget ikke går godt. Sådan har det også været inden for P&T. Derfor er det fint, at ministeren nu har lejlighed til at ride alle de positive sider op. Det skal jeg ikke gentage. Jeg synes bare, det er værd at pege på, at der mellem alle de teknologiske landvindinger – man kunne nævne mange af dem – er en stor ting, som man i disse dage kan ibrugtage: et rørbånd til Bornholm, som giver mulighed for at tage alle de nye tekniske ting i brug, som man vil få brug for. Det er så teknologisk dygtigt lavet, at det vækker interesse i udlandet, og man kan forudse eksport af knowhow på dette område.